

нията си къмъ тебе. Ний ще бждемъ пакъ приятели. При кого ще отида, като ми остане свободно време? — При тебе. Наедно ще ходимъ на кино, на екскурзии. Както сега...

Борисъ

Добре, Аничке... благодаря ти. Пакъ ще ти кажа: помисли и ще видишъ, че не трѣбва да ми отказвашъ. Азъ съмъ добре, търговията ми напредва. За друго азъ... какъ да кажа... но за работа ме бива. Аничке, ако ти се съгласишъ, ако станешъ моя жена, азъ чудеса ще направя...

Аничка

Ти почвашъ отново. Тогава азъ ще си отида

Борисъ

Добре, да не говоримъ. (Става и се разхожда) Аничке, не можахъ да видя баща ти, той си заминалъ. Е, ти сега ще се премѣстишъ въ нова квартира. Вижъ какво, Аничке, ако ти на първо време имашъ нужда отъ пари, не се стѣснявай, азъ мога да ти услужа.

Аничка

Не, благодаря.

Борисъ

Ако имашъ да си купувашъ нѣщо, да те придружа по магазинитѣ да не те излъжатъ, азъ разбирамъ.